

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 9. juli 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 576/2002-1 annulleres.
- Det afslås at registrere EF-varemærke nr. 488.940 DAVID LLOYD i klasse 25.
- Sagsøgte eller de sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-341/03, El Corte Inglés mod Harmoniseringskontoret.

Det i sagen omtvistede EF-varemærke er ordmærket »DAVID LLOYD« (ansøgning nr. 488.940 for varer i klasse 3, 5, 25, 28, 36, 41 og 42). Med hensyn til ansøgeren om EF-varemærket, de omtvistede varemærker i indsigelsessagen og indsigeren samt hvad angår indholdet af indsigelsesafdelingens og appellkammerets afgørelser er forholdene identiske med omstændighederne i den ovennævnte sag.

Sag anlagt den 2. oktober 2003 af SAIWA SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-344/03)

(2003/C 304/59)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. oktober 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af SAIWA SpA ved advokaterne Giuseppe Sena, Paola Tarchini, Jean-Pierre Karsenty og Martine Karsenty-Ricard. Den anden part i sagen for appellkammeret var Barilla Alimentare SpA.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 18. juli 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 480/2002-4) annulleres, Barillas varemærkeansøgning nr. 289405 afslås og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: BARILLA ALIMENTARE SpA.

EF-varemærket, søges registreret: der Et figurmærke, der består af et tegn, der indeholder udtrykkene »SELEZIONE ORO« og »BARILLA« — ansøgning nr. 289405 for varer i klasse 30 (pastavarer, mel og næringsmidler af korn, brød, konditori- og konfekturvarer, gær, bagepulver, saucer).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærkerne »ORO« (det italienske varemærke nr. 307376 og det internationale varemærke nr. 435773) og »ORO SAIWA« (det italienske varemærke nr. 332864) for varer i klasse 30.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 30. oktober 2003 af Frischpack GmbH & Co KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-360/03)

(2003/C 304/60)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. oktober 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Frischpack GmbH & Co KG, Mailling (Tyskland), ved Rechtsanwalt P. Bornemann.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen i klagesag nr. R 236/2003-2 ændres og annulleres delvist med hensyn til følgende varer: »osteskiver i storpakninger, der ikke er bestemt til den endelige forbruger«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret:	Det tredimensionelle mærke i form af en æske til ost — ansøgning nr. 2 631 745.
Varer eller tjenesteydelser:	Varer i klasse 29 (levnedsmidler i skiveform, navnlig osteskiver).
Den til appelkammeret påklagede afgørelse:	Undersøgerens afslag på registrering.
Appelkammerets afgørelse:	Afslag på klagen.
Søgsmålsgrunde:	— Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94. — Det kan ikke benægtes, at varemærket har det til registrering fornødne særpræg. — Der er ikke behov for at holde varemærket til rådighed (»Freihaltebedürfnis«).

Sag anlagt den 31. oktober 2003 af Antonio Milano mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-362/03)

(2003/C 304/61)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. oktober 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Antonio Milano ved avvocato Stefano Scarano, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af afgørelsen truffet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor — indeholdt i skrivelse af 24. marts 2003 og meddelt sagsøgeren den 31. marts 2003, hvorved udvælgelseskomitéen besluttede at afvise sagsøgerens ansøgning på grundlag af den af sagsøgeren indgivne anmodning om, at hans ansøgning blev taget op til fornyet overvejelse, annulation af Kommissionens afgørelse af 10. februar 2003, hvorved udvælgelseskomitéen besluttede ikke at give sagsøgeren adgang til den mundtlige prøve i forbindelse med den generelle udvælgelsesprøve KOM/A/4/02, »fuldmægtige«, samt annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 17. juli 2003, hvorved den afviste den af sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, indgivne klage, som blev registreret i GD ADMIN den 24. april 2003 under nr. R/187/03.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det tab og godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, han har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af afgørelsen fra udvælgelseskomitéen i den generelle udvælgelsesprøve KOM/A/4/02, »fuldmægtige«, på grundlag af kvalifikationsbeviser og en mundtlig prøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve vedrørende stillingen som chef for Kommissionens repræsentation (A3) i Rom. Ved nævnte afgørelse blev sagsøgeren udelukket fra den mundtlige prøve.

Sagsøgeren har navnlig anfægtet udvælgelseskomitéens bemærkning om, at han ikke har et dybtgående kendskab til institutionerne samt til EF-programmer og -politikker.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at denne begrundelse ikke er holdbar, ukorrekt, ulogisk og inkonsekvent.